

תת"ע (באר שבע) 7860-12-20 - מדינת ישראל נ' נאגי אבו עראר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7860-12-20 מדינת ישראל נ' אבו עראר

תיק חיצוני: 30251596042

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

נאגי אבו עראר

נאשמים

החלטה

בפני בקשה ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש זאת לאחר שזומן המבקש למשפטו באמצעות דואר רשום ואישור המסירה חזר עם ציון "סרב לקבל - הודבק". (לציון כי מועד הדיון המקורי נמסר למבקש ידנית אך נדחה בשל מצב החרום ששרר במדינה, כאשר המועד החדש נשלח למבקש בדואר רשום).

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני

לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

פניית המבקש לבית המשפט חייבת להיות תוך פרק זמן סביר מהיום בו התנהל ההליך אותו מבקש הפונה לבטל, שכן שיהוי בלתי סביר בפנייה לבית המשפט, יגרור על פי רוב את דחיית הבקשה ולו מטעם זה.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע דן בסוגיית השיהוי בעפ"ת 30253-04-19 עת סבר כי שיהוי בהגשת בקשה לביטול פסק דין מצדיק את דחיית הבקשה על הסף (ובאותה הפרשה המדובר היה בשיהוי של 3 שנים בהגשת הבקשה לביטול פסה"ד כאשר בפרשה זו חלפו יותר מ- 3 שנים).

במקרה שבפני לא העלה המבקש כל נימוק המוכיח עיוות דין מהותי שנגרם לו כתוצאה מעצם הרשעתו או רף ענישתו. אין כל הצדקה להגשת בקשה זו בשיהוי כה רב.

המבקש לא עמד במבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

בנסיבות אלה, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ד, 15 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.